

(19.04.2018 15:18) Heimonen Marjo

Työpäivä 19.04.2018

Kalimera ,

Ensimmäinen viikko alkaa olla takana ja eilen saimme tietää että menemme ensi viikolla keskustaan koululle Eiriniä tapaamaan.

Onhan tämä ollut silmiä avaava ja erilainen kokemus. Saa nähdä miten tämä kehittyy. Ehkä tämä ei kuitenkaan ole saun paikka enempi hohun. Vaikka kyllä minä näin arvelinkin kun vanhainkotiin ollaan menossa. Olisiko sittenkin pitänyt mennä sinne metropolittanin sairaalaan.

Ensimmäinen ja ehkä suurin järkytys oli tämä hoitajien tupakointi sisätiloissa. Tämän takia me esim. Menemme aamulla klo 7.30 vaikka raportti alkaa 7.00. Ei siellä savussa voi olla. Ensin meille ehdotettiin työajaksi 9-14 mutta sanoimme että eikös se aamulla tapahdu eniten.

Täällä tehdään myös kaikki hoitotoimet vuodepotilaille yksin. Se onkin aika rajun näköistä repimistä ja vetämistä. Yhdelle hoitajalle onkin tullut kaksi tyrää ja hän joutuu leikkaukseen. Aamupala on joka aamu sama kuumaa maitoa ja leipää voilla ja hillolla. Sokeria ei täällä säästellä. Sen avulla saadaan lääkkeet hyvin alas. Olen yrittänyt parhaani mukaan osallistua mutta hoitajat haluavat mielummin tehdä yksin ja nopeasti. Yksi hoitaja 20 asukasta kohti. Kameran kuvaavat koko ajan työntekoa sekin aiheuttaa paineita. Ymmärsin että omistajiin ei olla kovin tyytyväisiä... its AI about the bisnes....hoitajien toiveita ei kuunnella.. heille ei anneta mahdollisuutta tehdä työtä niin hyvin kun osaavat. Ergonomiasta ei tietoaakaan.... lääkkeiden annossa ei noudateta minkäänlaista aseptiikkaa....ne anneta suoraan kädestä suuhun ja jauhetut lääkkeet sotketaan kuumaan ruokaan. Eikä huhmaria muuten pestä välillä. Vaipat ovat samoja kuin Suomessa ja asentohoitoa toteutetaan.. makuhaavojen hoito näyttää yksinkertaiselta ja kivuliaita.... mutta kertoivat hyvistä hoitotuloksista , enkä hirmu pahoja olekkaan nähnyt. Mutta ehkä hieman enemmän kuin yleisesti ottaen Suomessa. Meillä ei ole tietokonetta käytössä nämä pitää kännyllä näpytellä...sori jos virheitä.

Marjo

(22.04.2018 19:48) Antikainen Helena

Hei Marjo. Kuulostaa kyllä hyvin erikoiselta, tuo tupakointi ym. asiat. On varmasti ollut silmiä avaava kokemus teille. Toivon, että kuitenkin jotain oppimiskokemuksia jakson edetessä löytyy, aika perushoitopainotteiselta tuntuu tähän astisen kertomanne perusteella työ. Ollaan yhteyksissä!

(29.04.2018 18:05) Heimonen Marjo

Työpäivä 29.04.2018

Hei,

Tällä viikolla olen saanut selville että St Georges Hospitaalilla ei mene hyvin ja työntekijät pelkäävätkin työpaikkansa puolesta. Tällä hetkellä asukkaita on alle puolet täydestä määrästä. Tämän vuoksi heilläkin on löyempää ja meille ei tahdo löytyä paljon hommia.

Täällä on talon puolesta psykologi ja fysioterapeutti jotka ovat kolmena pvnä viikossa. Laki kuulema määrää näin Kreikassa.

Lääkehuollosta vastaa päähoitaja joka jakaa asukkaiden lääkkeet, päähoitaja tekee myös esim.

Katetreiden vaihdot (mutta miesten katettrin vaihtaa lääkäri) lääkäri kiertää tarvittaessa aina kun hoitajat pyytävät. Viime vkl yksi asukkaista lähti sairaalaan huonojen veriarvojen vuoksi ja yhdelle

miehelle lääkäri määräsi masennuslääkkeen kun hän on masentuneen oloinen. Yleensä ottaen paljon menee lääkkeitä ja hoitajat eivät ole aina tietoisia mitä lääkkeitä he antavat esim. Injektioinakin. Otin nimen ylös ja googlasin sen olevan verenohennuslääkettä. PKV lääkkeitä täällä ei ole ollenkaan.. vahvin lääke mitä löytyi taisi olla Tramal. Lääkäri voi tarvittaessa pistää tai tulla laittamaan i.vn. Me kävimme tiistaina paikallisessa collegessa joka oli oikein hieno. Puhuimme ohjaajan kanssa ja hän sai hommattua meille kahdeksi viim. Viikoksi paikan Metropolitan Hospitaaliin joka on yksityinen sairaala. Ihan kiva nähdä vielä kreikkalaista sairaala elämääkin täällä. Hauskaa Wappua sinne Suomeen!!
Marjo

(01.05.2018 21:24) Antikainen Helena

Hei. Hienoa, että pääsette katsomaan sairaaelämääkin siellä jaksolla. Kaksi viikkoa on hyvä aika, ehditte varmasti nähdä monenlaista. Harmi, jos hommia ei oikein tahdo löytyä. Onneksi olette itse aktiivisia ja omatoimisia, ja osaatte kysellä/ ohjautua tehtäviin. Niin erilaista on eri maissa, esim. tuo miesasiakkaan katetrointi lääkärin toimesta. Täällä sää jäähtyi, kävin äsken ulkona ja lämmintä oli +5, sekä vihmovaa sadetta. Teillä on varmaan lämpoisempää siellä. Toivotan hyvää jakson jatkoa sinne kauas. T. Helena

(06.05.2018 19:22) Heimonen Marjo

Työpäivä 06.05.2018

Hei,

Viime viikolla jo tuntui että osaa ja pystyy hieman itsenäisemmin tekemään ja sanomaan esim. työparille että minä voin tehdä jonkun tietyn asian.

Yksi hoitaja sanoi että meistä on ollut heille paljon apua vaikka itse ei ole sitä niin nähnytkään. Ihana huomata miten jotkut asukkaat jo tunnistavat ja hymyileivät sekä halaavat kun nähdään. Mutta on siinä omat haasteensa kun ei pysty kommunikoimaan niin kuin haluaisi.

Tänne tuli uusi asiakas kuntoutukseen lonkkamurtuman jälkeen.

Hän puhuu englantia ja se oli kiva kun pystyi keskustelemaan. Ihmettelin kovasti kun hän ei ota jaloilleen ollenkaan , eikä käy vessassa. Hänellä on katetri ja hänet "nostetaan sängystä pyörätuoliin ja takaisin. Mieheensäkin jo sanoi että on seisottava itse. Häntä kovin pelottaa ja minusta näyttää ettei kolme kertaa viikossa käyvä fyssari paljoa aikaiseksi saa.

Täällä muuten asukkaat saavat kolme kertaa päivässä aterian...

Aika hurjaa.

Vatsantoimintaa ei myöskään ennaltaehkäistä millään laksatiiveilla vaan loppujen lopuksi suoli tyhjenetään tuseeraamalla . Olen tehnyt sitä itse v-92 kun olin vanhainkodilla nuorena tyttönä osastoapulaisena. Ehkä ne keittiössä majailevat torakat pitää aika ajoin huolen suolen tyhjennyksestä kun joka päivä on jollakin ripulia. Siihen annetaan sitten ylikypsäksi keitettyä riisiä eikä muuta.

Ensi viikolla meillä on enää 3 päivää töitä ja yksi päivä menee taas koululla. Kiva nähdä mitä Eirini on meille keksinyt.

P.s täällä ukkostaa ja sataa!!

Marjo

(07.05.2018 09:30) Antikainen Helena

Hei. Voi miten mukava, että olet saanut vahvistusta omalle osaamiselle. Ja aivan varmasti olette olleet siellä suureksi avuksi. Ymmärrän haasteellisuuden yhteisen kielen puuttumisesta, mutta sanaton viestintä onneksi toimii. Ilmeisimmin asukkaat kokevat teidät turvallisina ja luotettavina kun halaavat. Tuo vatsan toimitus/ ummetuksen ennaltaehkäisyyn puute kyllä kuulostaa aika oudolta... Ja tuota väkisin ruiskulla syöttämistä pidän myös outona toimintatapana. En koskaan ole törmännyt moiseen itse, yksilöllä on kuitenkin meidän kulttuurissamme itsemääräämisoikeus ja sitä tulisi kunnioittaa mielestäni. Täällä onkin nyt luvissa lämmintä säätä, siellä teillä päin ilmeisimmin ukkoset saattavat olla aika rajuja. Tsemppiä loppujaksoon siellä

(13.05.2018 21:08) Heimonen Marjo

Työpäivä 13.05.2018

Hyvää äitienpäivän iltaa,

Huomenna siis lähdemme uuteen oppimisympäristöön sairaalaan. Todella kiva nähdä mitä siellä vastaan tulee.

Viimeinen viikko st Georgessa meni tutulla kaavalla. Meihin luotetaan jo niin paljon että saimme tehdä parina töitä, moni sanoikin että sääli kun nyt lähdette juuri kun on opittu tuntemaan.

Kävimme myös keskiviikkona SBIEN koululla kuuntelemassa pari oppituntia toinen kauneudenhoitopuolelta Kreikaksi ja toinen englanniksi jonka piti syöpälääkäri epilepsiasta ja dementiasta. Oli hyvä luento. (Kreikassa ei ole saattohoitoa eikä DNR-päätöstä.)

Hän myös kysyi kuulijoilta mikä on hyvän hoitajan tärkein ominaisuus johon vastasin empatia. Hän oli kanssani samaa mieltä.

Empatiaa ja kykyä asettua toisen ihmisen saappaisiin... sillä pääsee jo hyvin pitkälle työssään ja ihmisten kohtaamisessa.

Minä sain tänne muutamaksi päiväksi vierailulle mieheni ja keskimmäisen poikani...joten tänä vkl on käyty mm. Akropoliksella ja Vuliagmenin järvellä.

P.s Me ollaankin sairaalalla päivää vaille kolme viikkoa. Meinattiin lähteä kotiin viikkoa liian aikaisin, heh.

Hyvää alkavaa viikkoa !

Marjo

(15.05.2018 12:18) Antikainen Helena

Hei Marjo. Kuulostaa hyvältä, mukava kun olet saanut perhettäsi vierailulle. Hienoa, että olette päässeet työskentelemään itsenäisesti. Olette varmasti olleet oikeasti suurena apuna yksikössänne. Toivon oikein mukavaa sairaalajaksoa teille, kuulumisia odotellen... Olen vuosilomalla 17-18.5 ja 21.5, palataan asiaan

(22.05.2018 07:13) Heimonen Marjo

Työpäivä 22.05.2018

Hei,

Nyt olemme siis päässeet sairaala jaksoon kiinni ja jaksolle jakautuu niin että pääsemme mahdollisimman moneen eri osastoon tutustumaan. Ensimmäiset 4 päivää olimme tavallisella vuodeosastolla jossa oli 40 vuodepaikkaa. Potilailla oli monenlaisia sairauksia. Esim. keuhkokuumetta, syöpää, ALS, jalkaleikkauksia (murtumia)

Pääsimmäpä myös katsomaan kun erältä potilaalta otettiin siinä omassa huoneessa luuydinnäyte. Hoitajia osastolla on 4 sairaanhoitajaa, yksi vastaava hoitaja, helpperit pitävät huolen potilaiden hygieniasta heitä oli 3 sitten on erikseen potilaan kuljettajat sekä lääkäreitä niitä on paljon. Eli erikoislääkärit hoitavat oman alansa potilaat. Vaihtavat mm.sidokset.

Sairanhoitajat tekevät pääasiassa koko työvuoronsa ajan lääkehoitoa. Lääkekärryt ovat käytävällä ja jokaisella on oma kärrynsä josta he jakavat lääkkeitä. I.V lääkkeitä pääasiassa ja jokaiselle potilaalle menee myös antibiootti sekä hengitettäviä lääkkeitä paljon. Eräs hoitaja kertoi antibioottien olevan ongelma, liikaa käytetään. Sen myös selvitin että täällä hoitajilla ei ole niinkuin meillä kahvihuonetta ja pari taukoa vaan he syövät jossain välissä jos ennättänyt. Myöskään työvuorossa ei olla päällekkäin yhtään tuntia vaan lennossa vaihdetaan.

Meidän tehtävämme tällä osastolla oli katsella kuinka he toimivat.

Seuraavab3 päivää olimme Emergency departement osastolla joka on ensiapu mutta tuntui vähän samalta kuin meidän päivystys. Tänne tullaan ilman ajanvarausta hakemaan apua melkein vaivaan kuin vaivaan.

Osasto on aika pieni ja ahdas. 6 pelipaikkaa ja yksi huone mikrokirurgialle jossa poistetaan esim. luomia (melanooma on yleinen täällä)

2 sairaanhoitajaa ja vastaava hoitaja joka tekee kiireellisyysluokituksen.

Paljon on sydänoireita kärsiviä ja venähdyksistä /murtumapotilaita myös hengitystieinf. Oli paljon.

Me saimme mittailla potilaiden vitali toimintoja ja ottaa EKG:tä. Laite oli aika jännä kone... siinä rintalätkät olivat ikäänkuin samassa silikonisissa leivissä joka sitten puettiin potilaan rinnalle , ainut paha oli että se oli samankokoinen oli potilas minkä kokoinen tahansa. Muutenkin täällä siis kulutetaan potilasta samaan aikaan saatetaanpa joka ottaa verinäytettäkin samalla kun mitataan. Verenpaineekin samaan aikaan. Tiedä sitten miten luotettavia tuloksia.

Lääkäreitä on paljon, eilenkin yhdessä vaiheessa laskimme 9.

Eli spesialisti lääkäri tulee jokaiselle potilaalle. Hyvä tietysti on että täällä ei potilaan tarvitse pitkään odotella mutta hintakin on sitten sen mukainen. Pelkkä tikkien laittaminen yhdelle potilaalle maksoi 200e.

Nyt on jo kiire teamiin ja työpaikalle. Menemme tänään leikkaus saliin.

Marjo

(22.05.2018 17:40) Antikainen Helena

Hei Marjo. Kuulostaa todella mielenkiintoiselta, on hienoa, että pääsette tutustumaan eri yksiköiden toimintaan. Monenlaisessa olet saanut olla mukana ja seuraamassa toimintaa. Työnjako tuntuu olevan siellä hieman erilainen kuin täällä. On varmasti avartavaa nähdä eri maan hoitokulttuuria ja verrata sitä täkäläiseen. Oikein mukavaa loppujaksoa ja terveisiä täältä Suomen helteistä Helena

(27.05.2018 11:11) Heimonen Marjo

Työpäivä 27.05.2018

Heippa,

Viime viikko oltiin leikkaus osastolla. Saleja on 12 ja leikkauksia tehdään 60-80 päivässä.

Osasto on jo tuttuun kreikkalaiseen tyyliin hieman sekavan oloinen kun kaikki käytävät ovat tavaraa ja erilaisia laitteita täynnä. Siinä tarvitaan taitavaa tekijää siirrellä potilaita sängyllä salista heräämään.

Mielenkiinnolla seurasin leikkausten alkuvalmisteluja kuinka potilas tuodaan saliin ja voit aistia sen jännityksen ja kuinka taitavia ihmisiä he ovat . Kaikki käy joutuisasti ja rauhallisesti ja tiimityöskentely on sujuvaa. Olen saanut seurata nukutustoimenpiteet ja hengityspotken laittamiset aivan lähietäisyydeltä. Myös leikkauksen jälkeiset toimenpiteet ovat tulleet tutuimmiksi. Anestesia lääkit ovat kertoneet mihin asioihin kiinnitetään huomiota potilaan herätyksessä. Se on mielenkiintoista missä vaiheessa esim. Hengityspotki otetaan pois. (Pitää varmistua että potilas hengittää itsenäisesti /lihasrelaksantit haihtuneet)

Tiistaina näimme leikkausrobotti Da Vinci avusteista munuaisleikkausta jossa vas. Puolen munuaisesta poistettiin syöpäkasvain /säätävä leikkaus.

Toiseksi katsoimme eturauhasen Höyläystä (niitä on paljon)

Kolmanneksi paksusuolen avanne suljettiin.

Mielenkiintoista on myös täällä tämä hygieniataso kun useissa laikkausleissa on ovet auki ja muutenkin siellä saa kulkea salista toiseen kuka vaan kunhan muistaa hengityssuojan laittaa kasvoilleen kun saliin astuu.

Seuraavina pvnä näimme myös robottiavusteisen lonkan tekonivelen vaihdon sekä melanooman lähettämän etäpesäkkeen poiston (lääkäri kertoi tämän potilaan ennusteen olevan huono)

Mutta kaikista vaikuttavilta oli seurata n.50cm etäisyydeltä avosydänleikkausta jossa vaihdettiin mitraali - ja aorttaläppä. Todella mielenkiintoista oli nähdä kuinka ihminen kytketään sydän hengityskoneeseen ja sydän pysäytetään jäävedellä. Harmi kun sitten lopussa emme saaneet olla ihan ymmärrettävistä syistä aitiopaikalla kun suonia alettiin yhdistämään ja sydän palautui rytmiiinsä. Olimme myös katsomassa toista sydänleikkausta mutta emme päässeet kovin lähelle näkemään. Mutta mielenkiintoista oli nähdä kuin reidestä otettiin suolta sydämen ohitusleikkausta varten. Olihan vaan kaikenlaista uutta nähtävää. Ei meistä siellä ole kukaan niinkään vastuussa itse tunnemme itsemme meitä kiinnostaviin saleihin, heh. Mutta kuitenkin kaikki siellä tietävät ketä olemme ja mistä tulemme.

Palataan asiaan viim viikon jlk. Ja kotisuomesta käsin.

Marjo

(28.05.2018 17:57) Antikainen Helena

Hei. Kylläpä jaksone kuulostaa mielenkiintoiselta. Paljon olet saanut nähdä ja kokea, hieno juttu, että saitte osan jaksosta tehdä tuolla sairaalassa. Ja tosi hienoa, että teidät on otettu hyvin vastaan ja saatte osallistua toimintaan. Tapaamisiin, Helena

(03.06.2018 17:10) Heimonen Marjo

Työpäivä 03.06.2018

Heippa,

Täällä ollaan turvallisesti kotisuomessa ja ihanaa on.

Pää on aivan pyörällä ja ei oikein varmasti vielä ole kaikkea tapahtunutta sisäistänyt.

Se että lähdin jo tänään töihin ei ole auttanut asiaa, heh.

Eli työt on aloitettu eikä lomaa ole näkyvissä. Eilen sain Ateenan loppuraportin tehtyä ja tänään olen työstänyt työpaikkahakemusta joka avautui minun kesätyöpaikalleni. Hyvässä lykyssä minulla on vakituinen työpaikka ennen valmistumistani.

Vaikka ikävä oli suuressa osassa tuolla jaksolla niin en kyllä kadu että lähdin. Opin että vaikka asioita tehdään eri tavalla kuin meillä suomessa niin maassa maan tavalla ja ihmiset kaikkialla ovat samanlaisia. Opin mm. sietämään sitä etten tiennyt mitä ympärilläni puhutaan. Opin ehkä vähän lisää englantiakin. Kreikkaa en paljon

Nyt lähdän itikoita tappamaan. Hyvää kesää sinulle!!

Marjo